

Uitspraken 2004 28, 29, 30, 31, 32 en 33

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, fax 020-3010321, e-mail bibliotheek@nivra.nl. U kunt zich ook abonneren op de uitgave Jurisprudentie Tuchtrechtspraak door schriftelijke opgave aan de abonneeradministratie van het NIVRA. De geanonimiseerde volledige teksten van de in 'de Accountant' gepubliceerde uitspraken worden dan automatisch toegezonden. Abonnementen kunnen elke maand ingaan. De abonnementsprijs bedraagt € 57 voor een periode van twaalf maanden. Niet gepubliceerde samenvattingen van de uitspraken kunt u vinden op www.nivra.nl.

28 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-28

Deugdelijke grondslag, onpartijdigheid, eer van de stand

Betrokkene was tot en met september 1999 accountant van D Groep. In het voorjaar van 1999 zijn onderhandelingen gevoerd over de verkoop van alle aandelen D Groep. Hierbij werd uitgegaan van de informatie in jaarrekeningen over 1997 en 1998 van D Groep, waarbij betrokkene een goedkeurende verklaring heeft afgegeven, en de halfjaarrekening van 1999 die tevens door betrokkene is uitgebracht. De jaarrekeningen bevatten een post 'latente belastingvordering'. Volgens de toelichting is bij de berekening van deze post uitgegaan van prognoses over de jaren 2000-2002. Kopers (S-Groep) hebben DEF accountants gevraagd de stukken te reviewen en DEF accountants hebben daarbij geconcludeerd tot een negatieve aanpassing van het eigen vermogen van D Groep. Betrokkene wordt verweten dat een deugdelijk grondslag ontbreekt aan de verantwoording over 1998 alsmede de halfjaarrekening over 1999. Betrokkene heeft dan ook ten onrechte goedkeurende verklaringen afgelegd. Betrokkene wordt tevens verweten niet onpartijdig te zijn geweest in zijn oordeel. Betrokkene heeft de prognoses over de jaren 2000-2002 niet zelf beoordeeld maar is afgegaan op begrotingen van D Groep.

Voormelde gedragingen vormen volgens klager een inbreuk op de eer van de stand. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. De post 'latente belastingvordering' in de jaarrekening 1998 had slechts kunnen

worden opgenomen, indien een deugdelijk onderzoek was ingesteld naar de realiteitsgehalte van de winstprognoses. Van laatstbedoeld onderzoek door betrokkene is niet gebleken. Met name blijkt niet van enig onderzoek dat bedoelde vordering rechtvaardigde.

Annotatie bij JT 2004-28

Opvallend is de uitspraak over de onpartijdigheid. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven stelt dat onpartijdigheid moet worden onderscheiden van onzorgvuldigheid. Maar: was hier sprake van onzorgvuldigheid? Betrokkene heeft niets over het hoofd gezien, maar onjuist over het activeren van de latente belastingvordering geoordeeld. Oordelen is een geestelijke activiteit, en onpartijdigheid is een geestesgesteldheid. Het komt mij voor dat betrokkene reeds bij de jaarrekeningen 1997 en 1998 te gemakkelijk met zijn cliënt is meegegaan. De stelling dat betrokkene niet onpartijdig is geweest, lijkt niet geheel afdoende te zijn weerlegd. Maar dat mogelijke gebrek aan onpartijdigheid gold niet in eerste instantie jegens de kopers, maar jegens het maatschappelijk verkeer in het algemeen.

Ten aanzien van de activering van de latente belastingvordering verwijzen de tuchtrechters nadrukkelijk naar hoofdstuk 272 van de Richtlijnen voor de Jaarverslaggeving zoals zij ten tijde van de desbetreffende gebeurtenissen golden. Het komt mij voor dat de huidige regels ter zake niet wezenlijk anders luiden.

De ongegrondverklaring van de klacht over de halfjaarrekening 1999 wekt op het eerste gezicht verwondering, maar klager had die in een afzonderlijk klachtonderdeel aan de orde gesteld met andere gronden dan genoemde activering. De Raad van Tucht was hier in het geheel niet op ingegaan, zodat het college het beroep gegrond verklaarde. Het college meende dat een terugverwijzing naar een Raad van Tucht en een dan noodzakelijk vaktechnisch onderzoek meer tijd zouden eisen dan voor een tuchtprocedure gerechtvaardigd zou zijn; het meende voorts dat een eventuele gegrondverklaring geen aanleiding zou geven tot een zwaardere maatregel. Daarom besloot het college op deze klacht niet nader in te gaan.

Hans Blokdijk

Betrokkene heeft derhalve zijn mededeling omtrent deze vordering gedaan zonder deugdelijke grondslag.

Ook ten aanzien van de halfjaarrekening gelden dezelfde overwegingen en ontbreekt een deugdelijke grondslag. Met betrekking tot de halfjaarrekening klemt dit des te meer aangezien betrokkene op de hoogte was van de voorgenomen verkoop en in de toelichting met zoveel woorden blijkt geeft van de twijfel omtrent de prognoses. Onpartijdigheid is niet aannemelijk geworden en de raad is van oordeel dat niet gezegd kan worden dat de eer van de stand is geschaad. Betrokkenes gewraakte handelingen zijn eerder als onverstandig aan te merken. Gelet op de aard en omvang van de overtredingen legt de raad de maatregel van schriftelijke berisping op.

Zowel betrokkene als klager zijn tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Klager is van mening dat de raad ten onrechte het klacht-onderdeel over partijdigheid ongegrond heeft verklaard. Tevens is klager van mening dat de gedragingen van betrokkene van dien aard zijn dat tot schending van artikel 5 van de GBR-1994 geconcludeerd moet worden. Het college overweegt het volgende.

Van onpartijdigheid moet worden onderscheiden van onzorgvuldigheid die in het nadeel van een partij uitgewerkt of kan uitwerken. Van partijdigheid zou sprake zijn in geval van bewuste bevoordeling van D Groep ten nadele van klager. Deze bewuste bevoordeling is echter niet aannemelijk geworden. De grieven ten aanzien van de eer van de stand en de zwaarte van de maatregel zijn ter beoordeling van de raad en worden gegeven de gegronde verklaring van de concrete klacht niet door het college ontvangen.

De grieven van betrokkene richten zich op het al dan niet onterecht afgeven van goedkeurende verklaring. Zowel in de procedure voor de raad als ter zitting van het college heeft betrokkene verklaard dat hij op grond van verwachte effecten van door de directie van D Groep te treffen maatregelen en reeds getroffen maatregelen van oordeel was dat de prognoses reëel waren. In het geding zijn de rapportages van betrokkene en van Z RA wiens rapportage door klager is ingebracht ter onderbouwing van haar standpunt. Conform in de Richtlijnen voor de Jaarverslaggeving nummer 272 wordt bepaald dat een post latente belastingvordering in een jaarrekening pas aan de orde komt indien de desbetreffende huishou-

ding beschikt over verrekenbare fiscale verliezen en de verwachting reëel is dat deze huishouding in de nabije toekomst fiscale winsten zal behalen, waarmee eerdere verliezen kunnen worden verrekend. Vaststaat dat D Groep ultimo 1998 beschikte over verrekenbare verliezen. Ter beoordeling staat derhalve het realiteitsgehalte van de winstverwachting. D Groep heeft meer jaren aanzienlijke verliezen geleden. Reeds in de jaarrekening van 1997, een jaar waarin een aanzienlijk verlies werd geleden, werd de latente belastingvordering opgenomen in de jaarrekening. Echter ook in 1998 werd een aanzienlijk verlies geleden. Het ligt daarom op de weg van betrokkene deze post kritisch te beoordelen. Het college is van oordeel dat betrokkene niet beschikte over toereikende grondslag voor zijn opvatting dat de winstverwachting van D Groep voldoende reëel was om de vordering op te nemen. Betrokkene heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat op grond van de te treffen maatregelen de bedrijfseconomische situatie drastisch zou verbeteren. Met betrekking tot de halfjaarrekening heeft betrokkene verklaard geen zelfstandig oordeel te hebben gevormd over de winstprognoses. Dat betrokkene heeft aangevoerd dat in de desbetreffende halfjaarrekening duidelijk is aangegeven dat het niet om gecontroleerde prognoses ging, ontslaat hem niet van zijn verantwoordelijkheid niet zijn goedkeuring te hechten aan het in een jaarrekening opnemen van een post die geen of onvoldoende realiteitsgehalte heeft. Echter de conclusie van de Raad van Tucht dat er geen deugdelijke grondslag was voor de halfjaar-

rekening kan niet in stand blijven. Het college verklaart het beroep van klager ongegrond. Het college verklaart het beroep van betrokkene gegrond ten aanzien van de deugdelijke grondslag van de halfjaarrekening. De maatregel van schriftelijke berisping acht het college passend en geboden. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven vernietigt de bestreden tuchtbeslissing en legt betrokkene de maatregel van schriftelijke berisping op.

29 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-29

Artikel 33 GBR-1994, deskundigenrapport gebruikt in tuchtrechtzaak, deugdelijke grondslag, eer van de stand, hoor en wederhoor, zorgvuldigheid

Betrokken registeraccountant heeft het deskundigenrapport vervaardigd dat is ingebracht in tuchtrechtzaak JT-nummer 2004-28. In de conclusies van dit rapport is door betrokkene een oordeel gegeven omtrent de verrichte werkzaamheden door de betrokken accountant. Betrokkene wordt verweten:

- Een oordeel te hebben gegeven omtrent de werkzaamheden van een accountant zonder deze in de gelegenheid te hebben gesteld hier vooraf op te reageren. Hiermee heeft betrokkene het beginsel van hoor en wederhoor overtreden, zoals dat voor accountants geldt op grond van artikel 33 GBR-1994. ►

Annotatie bij JT 2004-29

De Raad van Tucht constateert dat in casu artikel 33 GBR niet van toepassing is. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven volgt dit oordeel kennelijk, en zegt zelfs: "ook al hoefde hij (d.i.: betrokkene) geen hoor en wederhoor toe te passen". Deze uitspraak is om twee redenen van belang.

In de eerste plaats lijkt het college te bevestigen dat artikel 33 GBR geen hoor en wederhoor verlangt: het stelt slechts dat de beoordelende (openbare) accountant de beoordeelde accountant in de gelegenheid stelt om inlichtingen te verstrekken. Wederhoor is dus zeker niet vereist.

Anderzijds heeft de tuchtrechter herhaaldelijk bepaald dat hoor en wederhoor nodig is op grond van de artikelen 11 en ook 5 GBR, ook al is artikel 33 GBR niet van toepassing. In een geval als dit, waarin het rapport van betrokkene is overgelegd in een tuchtprocedure, acht ik hoor en wederhoor eigenlijk uit den boze: het leidt licht tot discussies tussen (adviseurs van) partijen buiten de aanwezigheid van de 'rechter', en dat past niet in een ordelijke rechtsgang. In dit geval geven de tuchtrechters steun aan die opvatting.

De kritiek moet echter wel zakelijk blijven, maar dat is geen overdreven eis.

Hans Blokdijk

- Naast het niet toepassen voor hoor en wederhoor bevat de rapportage onjuiste en/of onvolledige stellingen en conclusies waardoor deugdelijke grondslag ontbreekt.
- De ernst van voorgaande overtredingen klemmt te meer, daar betrokkene wist dat zijn rapportage in een tuchtprocedure zou worden gebruikt, waardoor hij tevens de eer van de stand heeft geschonden.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Aangezien vast is komen te staan dat betrokkene niet is opgetreden als openbaar accountant kan er geen sprake zijn van overtreding van artikel 33 GBR-1994. Met betrekking tot de deugdelijke grondslag constateert de raad dat betrokkene in diens rapport nauwkeurig heeft aangegeven waarop zijn conclusies zijn gebaseerd. Beide klachtonderdelen worden ongegrond verklaard. Bij het laatste verwijt oordeelt de raad dat betrokkene was

verzocht een analyse te geven over de door een accountant gecertificeerde jaarrekeningen. Betrokkene wist dat zijn rapportage in een tuchtprocedure zou worden ingebracht. Betrokkene heeft desalniettemin op niet mis te verstane wijze in zijn rapport een negatief oordeel uitgesproken over het handelen van de accountant. Weliswaar had betrokkene dit oordeel van een deugdelijke grondslag voorzien, doch is hij in deze veroordeling zo ver gegaan dat hij zich de rol van tuchtrechter heeft toegerekend. Betrokkene is naar het oordeel van de raad te ver gegaan. Hij heeft de zorgvuldigheidsnorm ter zake overschreden en daarmee de eer van de stand der registeraccountants geschaad. De raad verklaart dit klachtonderdeel gegrond en legt betrokkene de maatregel van schriftelijke waarschuwing op.

Betrokkene is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Hierbij voert betrokkene aan dat

er geen sprake is van voorgaande overtredingen zoals de raad in haar uitspraak, door het gegrond verklaren van het laatste klachtonderdeel, heeft gesteld. Het college verklaart het beroep gegrond, vernietigt de uitspraak en acht termen aanwezig de zaak zelf af te doen en overweegt daartoe het volgende. Als vaststaand dient te gelden dat de klachtonderdelen met betrekking tot hoor en wederhoor en deugdelijke grondslag ongegrond zijn daar klager hiertegen niet in beroep is gegaan. Ter beoordeling staat dus de vraag of betrokkene zich in zijn rapport over de accountant heeft uitgelaten op een wijze die tuchtrechtelijk verwijtbaar is, ook al hoefde hij geen hoor en wederhoor toe te passen en had zijn rapport deugdelijke grondslag. Anders dan de raad beantwoordt het college deze vraag ontkennend. Betrokkene heeft zich onmiskenbaar zeer kritisch uitgelaten over het handelen van de accountant, maar heeft deze kritiek zakelijk geformuleerd en zich niet badinerend uitgelaten over de persoon zelf. Het staat een registeraccountant naar het oordeel van het college vrij zakelijk geformuleerde kritiek te uiten op het handelen van een collega indien hij daarvoor deugdelijke grondslag heeft. Het college verklaart de klacht ongegrond.

Annotatie bij JT 2004-30

Hier mag met recht gesproken worden van een 'rechtsstrijd': potentiële kopers van een onderneming klagen tegen de accountant van de verkopers en leggen daarbij het rapport van een registeraccountant over (JT 2004-28), vervolgens klaagt de accountant van verkopers, samen met een collega, die registeraccountant aan (JT 2004-29), waarna de potentiële kopers die accountants weer voor de tuchtrechter dagen, in de onderhavige procedure. Dergelijke wederzijdse wraakoefeningen lijken mij niet bevorderlijk voor de reputatie van het beroep; gelukkig zijn beide laatstgenoemde klachten ongegrond verklaard.

De tuchtrechters blijven onverstoortbaar; het College van Beroep voor het bedrijfsleven stelt nog eens, dat het tuchtrecht een algemeen belang dient, waarbij de (vermeende) motieven van klagers niet ter zake doen.

Van belang is nog het volgende. De Raad van Tucht releveert dat in de (tweede) procedure (JT 2004-29) de tuchtrechter een oordeel wordt gevraagd over een rapport van een registeraccountant, en vervolgt: "en is reeds daarom geen sprake van het door (klagers) *geven* van een oordeel omtrent de arbeid van een andere accountant". Het laatste deel van dit citaat komt overeen met een tekstgedeelte uit artikel 33 GBR. Dit artikel acht de Raad van Tucht dus niet van toepassing bij een klacht van de ene registeraccountant tegen de andere. Dit lijkt mij redelijk, in het licht van de argumenten die ik in mijn annotatie bij JT 2004-29 heb gegeven.

Hans Blokdijk

30 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-30

Artikel 33 GBR-1994, deskundigenrapport gebruikt in tuchtrechtzaak, eer van de stand, hoor en wederhoor, zorgvuldigheid

Betrokken registeraccountants zijn werkzaam bij ABC accountants. Z RA heeft het deskundigenrapport vervaardigd dat is ingebracht in tuchtzaak JT-nummer 2004-28. ABC accountants hebben een klacht ingediend tegen Z RA (zie JT-nummer 2004-29). Klager van tuchtzaak 2004-28

klagt over het indienen van een klacht tegen de in hun zaak optredende deskundige (Z RA). Betrokkenen worden verweten dat zij de eer van de stand hebben geschonden door de voortgang van een lopende klachtprocedure te frustreren door een klacht tegen Z RA in te dienen alsmede hun geheimhoudingsplicht te hebben geschonden door vertrouwelijke gegevens uit het rapport niet geheim te houden. Tevens wordt de betrokkene waartegen de klacht in JT-nummer 2004-28 niet gericht is verweten dat hij de klacht tegen Z RA heeft ingediend ter bescherming van de betrokkene waartegen de klacht in JT-nummer 2004-28 is ingediend en dat hij in de klacht een oordeel heeft gegeven over het werk van Z RA zonder Z RA in de gelegenheid te stellen inlichtingen te vertrekken.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de raad als volgt. Het is niet gebleken dat het indienen van de klacht tegen Z RA de desbetreffende klachtprocedure gefrustreerd heeft. Gelet op de gemotiveerde weerspreking door betrokkenen acht de raad het evenmin aannemelijk dat betrokkenen dat gepoogd hebben. Ook is niet gebleken, althans niet aannemelijk geworden dat een van de betrokkenen bij het indienen van een klacht tegen Z RA een bijzonder belang vertegenwoordigde. De plicht tot geheimhouding geldt ten opzichte van derden in het algemeen. In bovengenoemde klachtprocedure wordt de raad gevraagd om een oordeel over het rapport van Z RA en daaraan staat artikel 10 van de GBR-1994 niet in de weg. Omdat de raad door ABC Accountants om een oordeel wordt gevraagd is reeds daarom geen sprake van het door ABC Accountants en/of betrokkenen geven van een oordeel omtrent de arbeid van een andere accountant. De Raad van Tucht verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond.

Klager is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Hierbij voert klager aan dat er sprake is van overtredingen van de GBR waaraan de Raad van Tucht ten onrechte voorbij gaat dan wel die niet in volle omvang zijn beoordeeld in haar uitspraak. Het college overweegt het volgende. De raad is niet verplicht ieder aspect van de toelichting op de klacht tot zelfstandig klachtonderdeel te verheffen. Het staat betrokkenen vrij in het kader van verweer de raad te verzoeken een deskundigenrapport buiten beschouwing te laten. Voorts kunnen betrokkenen niet het recht worden ontzegd een klacht over een rapport van de deskundige in

te dienen. Het desbetreffende deskundigenrapport is betrokkene niet in de uitoefening van zijn beroep toevertrouwd, maar overlegd in een tuchtprocedure. Het college acht artikel 10 GBR op deze situatie niet van toepassing. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven verklaart het beroep ongegrond.

31 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2004-31

Geconsolideerde jaarrekening, ten onrechte afgeven van een accountantsverklaring

Stichting A heeft samen met twee andere stichtingen, te weten stichting B en C, de stichting ABC opgericht. Betrokken registeraccountant heeft bij de jaarrekeningen 2000 van deze stichtingen goedkeurende accountantsverklaringen afgegeven. Klager, voormalig bestuurslid van stichting A, heeft met betrokkene en het bestuur van de stichting ABC contact gehad, in verband met de vraag van klager waarom bij de accountantsverklaring alleen de geconsolideerde jaarrekening was toegevoegd en geen zelfstandige jaarrekening van de stichting ABC. Het overleg met het bestuur en met betrokkene heeft voor klager niet tot een bevredigende uitkomst geleid.

De klacht behelst het verwijt dat betrokkene ten onrechte een goedkeurende verklaring heeft afgegeven en ten onrechte toestemming heeft gegeven voor openbaarmaking van die verklaring.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Tussen de stichtingen is afgesproken dat pas met ingang van 2001 de financiële gegevens van de stichtingen A, B en C zouden worden verantwoord in de jaarrekening van de stichting ABC. Naar het oordeel van de raad kan er geen sprake zijn van een jaarrekening 2000 van de stichting ABC waarin de financiële gegevens van de drie constituerende stichtingen zijn verwerkt. De raad concludeert daarom dat betrokkene ten onrechte heeft verklaard dat hij de jaarrekening van stichting ABC heeft gecontroleerd, omdat de verklaring geen betrekking heeft op die jaarrekening, doch ziet op een geconsolideerde jaarrekening die niet bestaat. De raad is van oordeel dat de geconsolideerde jaarrekening niet kan gelden als jaarrekening van de stichting ABC. Betrokkene had verder dan ook geen toestemming mogen geven voor openbaarmaking van zijn verklaring, nu de verantwoording waarop die verklaring betrekking heeft niet bestaat. Het ten

onrechte afgeven van een accountantsverklaring moet als een ernstige misslag in de beroepsuitoefening worden beoordeeld waarvoor hem de maatregel van schriftelijke waarschuwing wordt opgelegd.

32 Raad van Tucht Den Haag - JT 2004-32

Registeraccountant mag de relatie met zijn cliënt opzeggen

Betrokken registeraccountant heeft klager, zijn cliënt, laten weten dat als gevolg van de uitlatingen van klager aangaande de werkzaamheden, de vertrouwensrelatie dusdanig was verstoord dat voorzetten van de relatie niet zinvol was. Aan klager werd verder mede gedeeld dat de dienstverlening na afwikkeling van het boekjaar werd stopgezet.

De klacht behelst het verwijt dat betrokkene vragen uitlegt als wantrouwen met het daaraan verbinden van de conclusie dat de dienstverlening aan klager wordt stopgezet.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Het staat de registeraccountant vrij de dienstverlening te staken en de relatie op te zeggen. Betrokkene heeft de relatie beëindigd na afronding van de werkzaamheden en heeft klager daarover vooraf geïnformeerd. Niet is gebleken dat betrokkene de relatie heeft beëindigd op een wijze die schadelijk is voor de eer van de stand. In dit verband merkt de raad op dat betrokkene de eerste zin van klagers brief redelijkerwijs kon uitleggen als uiting van wantrouwen van klager, althans als blijk van aantasting van het vertrouwen van klager. Dat betrokkene jegens klager wantrouwen heeft uitgesproken, is niet gebleken. De raad verklaart de klacht ongegrond.

33 Raad van Tucht Den Haag - JT 2004-33

Artikel 26 lid 3 GBR-1994, accountantskantoor verbreekt relatie met cliënt, medeverantwoordelijkheid voor de grondslagen van de arbeid van degene met wie onder gemeenschappelijke naam wordt opgetreden, vermelding dat rapport niet aan derden mag worden verstrekt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming ►

Betrokken registeraccountant is als vennoot verbonden aan XYZ. Klaagster heeft aan XYZ de opdracht gegeven om twee hypotheekproducten te onderzoeken. M, werkzaam bij XYZ Belastingadviseurs, heeft gerapporteerd over het onderzoek dat de conclusie bevat dat de beide hypotheekproducten in beginsel hun beoogde doel onder de gemaakte veronderstellingen bereiken. De rapportage is aangeboden met een begeleidend schrijven waarin het volgende stond: "Dit schrijven is vooralsnog alleen aan u gericht en mag niet aan derden verstrekt worden zonder onze voorafgaande schriftelijke toestemming." Nadat klaagster de rapportage had ontvangen heeft zij op haar website, alsmede richting de pers, in wervende informatie melding gemaakt van de positieve resultaten van het onderzoek door XYZ. Door M is hier namens XYZ over gesproken met klager. Enige tijd later heeft betrokkene per brief namens XYZ de relatie met klaagster beëindigd. De klacht behelst het verwijt dat betrokkene de eer van de stand der registeraccountants

heeft geschonden door de opdracht zonder overleg eenzijdig te beëindigen. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. De raad neemt als uitgangspunt dat betrokkene volledig verantwoordelijk is voor de inhoud van de door hem ondertekende brief. De op zich wellicht juiste stelling van betrokkene dat de opdracht tot stand is gebracht en uitgevoerd door XYZ Belastingadviseurs doet daaraan niet af. Betrokkene is immers degene geweest die het op zich heeft genomen, namens de gehele organisatie, de relatie te beëindigen. Daar komt bij dat betrokkene, gelet op artikel 26 lid 3 GBR-1994, mede verantwoordelijk draagt voor de grondslagen van de arbeid van degene met wie onder gemeenschappelijke naam wordt opgetreden. Uit de brief van M blijkt dat de rapportage niet aan derden mocht worden verstrekt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van XYZ. Een redelijke uitleg daarvan brengt mee dat niet alleen de publicatie van

het rapport zelf, maar ook van de inhoud daarvan de voorafgaande toestemming van XYZ behoefde. Voorts is tussen partijen besproken wanneer en op welke wijze verklaringen of uitslatingen van XYZ openbaar kunnen worden gebruikt of aan derden kunnen worden verstrekt. Vaststaat dat klager ook na deze bespreking in haar publicaties, waaronder de website, de naam XYZ bleef gebruiken en dat XYZ hier geen toestemming voor heeft verleend. In zijn brief heeft betrokkene aan vorenstaande feiten de conclusie verbonden dat verdere voortzetting van de relatie met klaagster niet zinvol werd geacht. De raad is van oordeel dat betrokkene geen schade heeft toegebracht aan de eer van de stand der registeraccountants. Klaagster had haar afspraken met XYZ immers bij voortdurende ernstig geschonden. Betrokkene treft derhalve van de beëindiging van de relatie geen tuchtrechtelijk verwijt. De raad verklaart de klacht ongegrond. ■

ADVERTENTIE

- Klassikale opleidingen en E-learning
 - Allround Financieel Adviseur (AFA)
 - Financial Private Planner (FFP)
 - Financial Business Planner (FBP)
 - Master of Financial Planning (MFP)
- Permanente educatie
- Masterclasses
- Workshops
- Actuele digitale vakinformatie

Nieuw!

Verkorte opleiding tot
Financieel Planner (FFP)

Investeer slim in uzelf!

Wilt u hogerop in financiële planning? Begin dan met een slimme investering in uzelf! Bijvoorbeeld door het volgen van de opleiding tot gecertificeerd Financieel Planner. Elsevier Baard heeft hiervoor de beste papieren in de financiële wereld.

Praktijkgerichtheid en actualiteit zijn kenmerkend voor onze aanpak. Zo blijft u goed op de hoogte van de vele veranderingen. Noodzakelijk voor een gedegen en actueel financieel advies. Dat onze aanpak echt werkt blijkt ook uit de slagingspercentages die ver boven het landelijk gemiddelde liggen. Niet voor niets weten banken, verzekeraars en financiële instituten Elsevier Baard al vele jaren te vinden. Voor opleidingen financiële planning, permanente educatie en masterclasses. Maar ook voor kennis en relatiesupport.

BEKIJK ONS AANBOD EN SCHRIJF U NU IN!

www.elsevierbaard.nl
Telefoon: 0346 - 57 70 80
E-mail: info@elsevierbaard.nl

ELSEVIER BAARD